

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Udrag fra Man har for nylig hørt Kanoners hule Torden

Citation: Stub, Ambrosius: "Digte", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 129. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-stub01val-shoot-idm140613724494624.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Den medfødt Kiærlighed til Kongen og til Landet
Brast ud ved venstre Kant i Graad med Blod beblandet
Behiørtighed gik næst, dog halv forsagt i Sind,
Den gik, og grubled med sin tapre Haand om Kind
I kan jo ei engang, I Danmarks Fiender nægte,
At denne Mand forstod med Pen saa fix at fægte,
Saa Blod blev spart ved Blæk paa Valplads af Papir,
Og Stolthed knæled dog for Kongens Arvespiir.
I skal da ei engang, I Danmarks Fiender flytte,
Langt mindre fælde ham hans faste Æresstøtte,
Men høres end et Bief af Avinds bidske Mund,
Saa kiændes just hans Dyd paa slig en Følgehund,
Du sultne Giærrighed, du Sinkers Marketender,
Som gaber efter Guld, og samler dig Talenter,
Jeg veed, du alt forhen af Riget er forviist,
Men roes ei, at du her med Løwenørn har spiist.
Om nogen fritter dig, jeg veed, at du bekiænder,
At Manden vidste ei at hiælpe krumme Hænder,
At du blev ingen Tid hos denne Herre fyldt,
Der aabned aldrig en Suplik, der var forgyldt
Kort sagt, al Verden maa bekiænde uden Sminke,
Han gik den rette Vei, han blæste af at hinke,
Man saae Retsindigheds den rette Diamant
Hos dem, der glimred paa hans Æres Elephant.
Her blev saa dansk en Mand lagt ned i denne Kiste,
Som Danmark nogentid har eiet, og maat' miste:
Han var en Engel for Monarken og hans Land,
En Løve i sit Bryst, en Ørn i høi Forstand.
Derpaa fløi Fama op, men just i samme Time
Faldt Undersaatterne saaledes paa at rime:
Gid Fader Christian blandt Landets kiække Børn
Maa altid finde sin elskværdig *Løwenørn*,